

Hugaard. Jeg maa takke den høitærede Justitsminister for det Svar, han har givet, og jeg skal kun endnu til Slutning tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om f. Ex. Bekjendtgjørelser angaaende fremmede Pengelaans Obligations-salg, som man dog endnu seer bekjendtgjorte i Kjøbenhavnske Blade, navnlig fra en Mand ved Navn Israél, komme ind under Begrebet af sædvanlige Lotteribekjendtgjørelser.

Justitsministeren: Jeg vil blot sige, at jeg ikke kan besvare dette Spørgsmaal, inden selve Bekjendtgjørelsens Død foreligge for mig; men forøvrigt troer jeg, at den fornødne Betledning desangaaende netop vil findes i det af mig omtalte Circulaire.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nimestad) til Sidenrigsministeren.

(Forespørgslen findes i Tid. Sp. 4618—19).

C. B. Nimestad: Hvad angaaer den Forespørgsel, jeg idag skal have den Ære at stille til den høitagtede Minister, da kunde jeg ret ønske, at en Anden end jeg var den, der havde stillet den, og navnlig kunde jeg ønske, at den, der indbragte den, var mere sagkyndig i denne Sag, end jeg paa nogen Maade kan tiltrøve mig at være, skøndt jeg paa den anden Side ikke er ganske ubekjendt med den, da jeg tidligere har beffæstiget mig dermed og blandt Andet været Medlem af den Comité, som i sin Tid henvendte sig til den daværende Sidenrigsminister angaaende det samme Spørgsmaal. Grunden, hvorfor jeg har paataget mig at stille denne Interpellation, er væsentlig den Maade, hvorpaa Sagen er kommen til mig. Jeg siger udtryffeligt: „kommen til mig“, thi jeg selv har ikke havt Deel i de forudgaaende Forhandlinger, der have bragt

denne Sag paa Bane, og hvorved den er bragt til mig, men det er sleet saaledes, at 4 af de største Foreninger her i Landet, som findes i Hovedstaden, og som tildeels repræsenterer en stor Deel af Industrien og tildeels en stor Deel af Grundcapitalen i Hovedstaden, nemlig Grundeierforeningen, Haandværkerforeningen, Industriforeningen og Arbejderforeningen af 1860 have igjennem deres Bestyrelser — den sidste naturligvis uden min Medvirkning og Tilstedeværelse som Formand for Foreningen — eenstemmigen henvendt sig til mig med Anmodning om, at jeg vilde stille en Interpellation omtrent af det Indhold, der nu foreligger for det høie Thing og den høitærede Minister. Da det er Foreninger, som repræsenterer 6—7000 Mænd her i Hovedstaden, der, som sagt, paa forskjellig Maade ere indviklede i Sagen, og af hvilke Mange have Grund til at tænke alvorlig derover, fordi deres Vel i høi Grad berøer paa, at Sagen ordnes paa bedste Maade, og da ikke saa af disse Mænd med Nette kunne kaldes sagkyndige i denne Sag, saa viser dette, at der er et Nøre i den Anledning i Hovedstaden. Det er haade sikkert og vist, at navnlig den sidste Tids Begivenheder have havt Indflydelse i saa Henseende, og at der er en Frygt, som mere og mere griber om sig i Befolkningen, en Frygt for, at Sagen ikke er greben an paa den rette Maade, og at man maa see at faae den gjort til Gjenstand for en større Dverveelse end den, der hidtil har fundet Sted. Derved mener man selvfølgelig ikke, at Noget, der ligger i den engang fastslaaede Plan, kan eller bør forandres eller efter al Rimelighed bør forandres, det skulde da ialfald være en ganske enkelt Ting, men der tilsigtes, at man, førend man gaar videre i Sagen, skal tage det Hele under Dverveelse og see, hvorvidt ikke Noget af det, som man kunde fordrø ikke bliver præjudiceret, dog vil blive det ved den Maade, hvorpaa man gaar frem. Da jeg som sagt saa, at der var en saadan Stemning, tilstede, idet der slete denne eenstemmige Henvendelse til mig fra Bestyrelserne i 4 store Foreninger, saa kunde jeg, ifølge det Forhold, hvori jeg i det Hele staaer til Foreningslivet i Kjøbenhavn, ikke godt undslaae mig for at tage